

PAUS LEO XIV

ANGELUS

*Sint-Pietersplein, eerste
zondag van de vasten, 22 februari 2026*

[[Multimedia](#)]

Lieve broeders en zusters, een fijne zondag gewenst!

Vandaag, op de eerste zondag van de Veertigdagenperiode, vertelt het evangelie ons over Jezus die, geleid door de Geest, de woestijn ingaat en door de duivel wordt verzocht (vgl. *Mt* 4:1-11). Na veertig dagen vasten voelt hij de last van zijn menselijkheid: fysiek, door de honger, en moreel, door de verleidingen van de duivel. Daarin ervaart hij dezelfde strijd die wij allemaal voeren op onze levensreis. Door de boze te weerstaan, laat hij zien hoe ook wij de misleidingen en valstrikken van de duivel kunnen overwinnen.

Door middel van dit Woord van leven nodigt de liturgie ons uit om de vastentijd te zien als een stralend pad. Door gebed, vasten en liefdadigheid kunnen we onze samenwerking met de Heer vernieuwen bij het vormgeven van ons leven tot een uniek meesterwerk. Dit houdt in dat we Hem toestaan de vlekken van de zonde te reinigen en de wonden te helen, terwijl we ons ertoe verbinden ons leven in schoonheid te laten bloeien totdat het de volheid van liefde bereikt – de enige bron van ware gelukzaligheid.

Het is ongetwijfeld een veeleisende reis. Er bestaat altijd het risico van ontmoediging of van de verleiding om te kiezen voor gemakkelijkere wegen naar voldoening, zoals rijkdom, roem en macht (vgl. *Mt* 4:3-8). Deze verleidingen, waarmee Jezus zelf te maken kreeg, zijn slechts armzalige surrogaten voor de vreugde waarvoor wij geschapen zijn. Uiteindelijk laten ze ons ontevreden, rusteloos en leeg achter.

Om deze reden leerde [de heilige Paulus VI](#) dat boetedoening – verre van onze menselijkheid te verarmen – haar verrijkt, zuivert en versterkt, terwijl we ons bewegen naar een horizon die 'liefde en overgave aan God' als doel heeft (Apostolische Constitutie [Paenitemini](#) , 17 februari 1966, I). Boetedoening maakt ons immers bewust van onze beperkingen, maar geeft ons ook de kracht om deze te overwinnen en, met Gods hulp, in een diepere gemeenschap met Hem en met elkaar te leven.

Laten we daarom in deze tijd van genade royaal boete doen, naast gebed en werken van barmhartigheid. Laten we ruimte maken voor stilte door televisies, radio's en mobiele telefoons een tijdje uit te zetten. Laten we mediteren over het Woord van God, de sacramenten ontvangen en luisteren naar de stem van de Heilige Geest die tot ons spreekt in ons hart. Laten we ook naar elkaar luisteren – in onze gezinnen, op onze werkplekken en in onze gemeenschappen. Laten we tijd besteden aan hen die alleen zijn, vooral ouderen, armen en zieken. Door afstand te doen van wat overbodig is, kunnen we wat we besparen delen met hen die het nodig hebben. Dan zal, zoals de heilige Augustinus ons leerde, ons gebed dat op deze manier wordt opgedragen – “in nederigheid en naastenliefde, door te vasten en te geven, door onszelf te beheersen en te vergeven, door goede daden te vergelden en slechte niet te vergelden, door ons af te wenden van het kwaad en het goede te doen” (*Preken* , 206, 3) – de hemel bereiken en ons vrede schenken.

Wij vertrouwen onze vastentijd toe aan de Maagd Maria, onze Moeder die haar kinderen altijd bijstaat in tijden van beproeving.

Na het Angelusgebed

Geliefde broeders en zusters,

Vier jaar zijn verstreken sinds het begin van de oorlog tegen Oekraïne. Mijn gedachten blijven uitgaan naar de tragische situatie die zich voor de ogen van de hele wereld ontvouwt: zoveel slachtoffers, zoveel levens en families verscheurd, zo'n immense verwoesting, zo'n onbeschrijflijk lijden! Elke oorlog is werkelijk een wond die de hele mensheid treft; hij laat een spoor van dood, verwoesting en pijn achter dat generaties lang doorwerkt.

Vrede kan niet worden uitgesteld. Het is een dringende noodzaak die een plaats in ons hart moet vinden en zich moet vertalen in verantwoorde beslissingen. Daarom herhaal ik mijn oprechte oproep: laat de wapens zwijgen, laat de bombardementen stoppen, laat er onmiddellijk een staakt-het-vuren komen en laat de dialoog worden versterkt om de weg naar vrede te effenen.

Ik nodig iedereen uit om mee te bidden voor het geteisterde volk van Oekraïne en voor allen die lijden onder deze oorlog en elk ander conflict in de wereld, opdat de langverwachte vrede in onze dagen mag aanbreken.

Ik breng nu mijn groeten over aan u allen: de gelovigen van Rome en de pelgrims uit Italië en diverse andere landen.

Ik wens de Zusters van Jezus van harte veel sterkte met het honderdjarig bestaan van hun instituut. Ik groet de Sint-Jozefschool van Calasanzio in Prievidza, Slowakije, en bemoedig de verenigingen die zich gezamenlijk inzetten voor de bestrijding van zeldzame ziekten.

Ik groet de gebedsgroep van het Apostolaat van Biella; de gelovigen uit Nicosia, Castelfranco Veneto en het decanaat Melegnano; de vormselkandidaten uit Boltière; de jongeren van de pastorale gemeenschap Sint-Maria Magdalena in Milaan; en de scouts uit Tarquinia.

Ik wens iedereen een fijne zondag en een vruchtbare vastentijd.

Copyright © Dicasterie voor Communicatie - Libreria Editrice Vaticana

De HEILIGE STOEL